

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ing. F. M.,**
bytem X,

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj,**
se sídlem Velká Hradební 61, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, podanou v zákonem stanovené lhůtě, domáhal, aby soud vydal rozsudek, jímž určí, že sdělení čísla občanského průkazu žalobce vyslýchanému svědkovi bylo nezákonným zásahem

žalovaného. Současně žalobce navrhl, aby byla žalovanému uložena povinnost zaplatit mu náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě předně uvedl, že se dne 3. 11. 2021 účastnil ústního jednání vedeného žalovaným, přičemž toto bylo zaznamenáno protokolem č. j. 2227828/21/2509-60562-506551. Úvodem předmětného jednání žalobce k výzvě úřední osoby předložil občanský průkaz, byť je dle názoru žalobce jeho totožnost úředním osobám již z dřívějšíka známa. Při podpisu nadepsaného protokolu pak žalobce zjistil, že žalovaný do textu protokolu uvedl jeho číslo občanského průkazu, s čímž nesouhlasil. Jeho námitce však v tomto ohledu nebylo vyhověno a opis protokolu byl včetně čísla jeho občanského průkazu vydán třetí osobě – tj. svědku, který byl v daném řízení vyslýchán. Žalobce má tudíž za to, že nedůvodné sdělení jeho osobního údaje – čísla občanského průkazu – třetí osobě, které tento údaj nebyl znám, bylo nezákonným zásahem správního orgánu.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný předložil k výzvě soudu spisovou dokumentaci, konkrétně plnou moc ze dne 20. 11. 2019 udělenou žalobci jako daňovému poradci k zastupování společnosti BV racing cross s. r. o. v dotčeném daňovém řízení a protokol o výsledku svědka ze dne 3. 11. 2021, č. j. 2227828/21/2509-60562-506551, spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž nejprve uvedl, že úřední osoby v poukazovaném daňovém řízení vyzvaly k prokázání totožnosti svědka, který této výzvě vyhověl. Žalobce pak předložil svůj občanský průkaz úředním osobám sám, přičemž tyto jej ztotožnily a danou skutečnost zaprotokolovaly. Přítomné osoby poté byly ze strany úředních osob poučeny o povinnosti mlčenlivosti. Žalovaný dále zrekapituloval, že při podepisování protokolu žalobce namítl jeho obsah, a to v kontextu uvedení čísla jeho občanského průkazu a data vydání, aniž by k tomu dal souhlas. Žalovaný následně odkázal na § 23 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Analogicky pak k „postupu prokázání totožnosti“ zmínil zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Dle žalovaného tedy oprávnění správce daně k ověření totožnosti a vedení protokolu plyne z daňového řádu. Žalovaný také odkázal na § 60 odst. 3 písm. g) daňového řádu, který dle jeho tvrzení zavazuje správce daně uvést do protokolu označení dokladů předložených při jednání k nahlédnutí. Takový výkon veřejné moci poté souhlas subjektu údajů se zpracováním jeho údajů nevyžaduje, neboť výkon veřejné moci, v rámci kterého dochází ze zákona ke zpracování osobních údajů, nemůže být závislý na poskytnutí takového souhlasu. Namítaný postup správce daně však ani nesleduje získání osobních údajů, neboť to, že se totožnost prokazuje veřejnou listinou, vyplývá z právního řádu a zápis čísla občanského průkazu do protokolu je jen vedlejším důsledkem tohoto postupu. Správa daní je přitom dle § 9 odst. 1 a § 52 daňového řádu neveřejná a úřední osoby, jakož i osoby zúčastněné na řízení, jsou povinností mlčenlivosti vázány. V protokolaci čísla občanského průkazu žalobce tedy žalovaný neshledal nezákonnost, a proto navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Replika žalobce

4. Žalobce v podané replice zmínil, že výklad daňového řádu podaný žalovaným je „*násobně pomýlený*“. Následně uvedl, že jsou pro něj tvrzení obsažená ve vyjádření žalovaného nepochopitelná. Podle názoru žalobce žalovaný ztotožňuje prokázání totožnosti s jeho písemným zachycením. Za demagogickou poté žalobce označil argumentaci žalovaného

odkazem na § 60 odst. 3 písm. g) daňového řádu, neboť slovo doklad v textu zákona nelze spojovat s osobním dokladem totožnosti.

5. Žalobce dále doplnil žalobní tvrzení tak, že žádný právní předpis nestanovuje pro žalovaného povinnost do protokolu o ústním jednání zapsat číslo občanského průkazu osoby zúčastněné na jednání, ani to, kdy a kým byl tento osobní doklad vydán. Takovou povinnost nelze odvodit ani z § 60 odst. 3 písm. g) daňového řádu.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce a žalovaný s tím souhlasili.
7. Předmětnou žalobu soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Žalovaným je pak ve smyslu § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. současně platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda byl zásah nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Dle § 87 odst. 2 s. ř. s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žaloba je pak ve smyslu § 85 s. ř. s. nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to však neplatí v případech, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
8. Soud se tak nejprve zabýval podmínkami řízení o podané žalobě, a to mimo jiné tím, zda je žalobce osobou aktivně legitimovanou, a zda se v dané věci jedná o zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přitom ve svém rozsudku ze dne 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, uvedl, že *„aktivně legitimována k podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu je každá osoba, která tvrdí, že byla tímto zásahem, pokynem či donucením přímo zkrácena na svých právech. Soud proto v rámci úvahy o splnění podmínek řízení zkoumá pouze toto tvrzení, nikoliv už jeho důvodnost, neboť ta je předmětem vlastního meritorního posouzení věci.“* Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007-247, dále judikoval, že *„posouzení jednotlivých definičních znaků tvrzeného nezákonného zásahu (zkrácení na právech, nezákonnost zásahu) představuje vždy úvahu ve věci samé, která v konečném důsledku může vést nanejvýš k zamítnutí žaloby (se závěrem, že k tvrzenému zásahu vůči žalobci nedošlo, nebo že k němu sice došlo, nebyl však nezákonný, anebo sice nezákonným byl, avšak žalobce jím nebyl přímo zkrácen na svých subjektivních právech) - § 87 odst. 3 s. ř. s., - nikoliv k jejímu odmítnutí pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.“*
9. Zdejší soud konstatuje, že u žalobce byla splněna podmínka aktivní legitimace, protože ten konsekventně tvrdí, že bylo nadepsaným postupem žalovaného zasaženo do jeho práva na ochranu osobních údajů, neboť žádné ustanovení právního řádu neumožňovalo žalovanému uvést číslo občanského průkazu žalobce do protokolu o výslechu svědka ze dne 3. 11. 2021, přičemž tak byl daný údaj sdělen i samotnému svědkovi. Žaloba je soudem zároveň hodnocena za včasnou, jelikož se žalobce o nadepsaných skutečnostech Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

najisto dozvěděl dne 3. 11. 2021. Předmětná žaloba přitom byla podána dne 7. 11. 2021, tj. do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o tvrzeném nezákonném zásahu a současně do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo (§ 84 odst. 1 s. ř. s.). Jako zásahová žaloba deklaratorního typu je předmětná žaloba též bez dalšího přípustná, soud proto mohl přistoupit k jejímu věcnému projednání. Otázkou tak ve věci zůstává, zda je žalované jednání skutečně zásahem způsobilým zasáhnout do tvrzeného práva žalobce.

10. Po přezkoumání skutkového a právního stavu soud dospěl k rozhodnutí, že žaloba není důvodná.
11. Ze správního spisu postoupeného soudu žalovaným byly zjištěny tyto podstatné skutečnosti. Dne 20. 11. 2019 byla žalobci jako daňovému poradci udělena plná moc k zastupování společnosti BV racing cross s. r. o. v dotčeném daňovém řízení (pozn. soudu - žalovanému byla plná moc doručena dne 24. 11. 2019). Z protokolu o výsledku svědka ze dne 3. 11. 2021, č. j. 2227828/21/2509-60562-506551, se poté mj. podává, že byl v rámci vedeného daňového řízení s daňovým subjektem BV racing cross s. r. o. vyslechnut svědek M. V., přičemž zde byl jako zástupce daňového subjektu na základě plné moci uveden žalobce jako daňový poradce ev. č. 86, jehož totožnost byla ověřena občanským průkazem uvedeného čísla a dne vydání. Obsahem protokolu je také poučení ve smyslu daňového řádu. Závěrem předmětného protokolu je poté uvedena námitka žalobce proti jeho obsahu: „...správce daně zapsal do protokolu číslo mého občanského průkazu včetně data vydání bez mého souhlasu“.
12. Na tomto místě soud uvádí, že pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. je nezbytné splnit pětici kumulativních podmínek, tj. žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka). Není-li byt' jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. poskytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, nebo ze dne 6. 4. 2017, č. j. 1 Afs 4/2017-40). Za nezákonný zásah jsou přitom považovány neformální úkony, pro které mohou, avšak nemusí být stanovena pravidla (např. faktické pokyny, bezprostřední zásahy, zajišťovací úkony), které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto osoby, vůči nimž jsou činěny, jsou povinny na jejich základě něco konat, něčeho se zdržet, nebo něco strpět (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2004, č. j. 2 Afs 17/2003-54). Zásahová žaloba tak chrání proti jakýmkoli aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Aby tedy nějaký úkon mohl být pojmově nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., musí se jednat o individuální úkon veřejné moci, který je přímo namířen proti jednotlivci a přímo zasahuje do jeho veřejných subjektivních práv.
13. Soud tedy přistoupil k samotnému meritu projednávané věci, tj. posouzení, zda jednání žalovaného spočívající v uvedení čísla občanského průkazu žalobce v protokolu o výsledku svědka ze dne 3. 11. 2021, č. j. 2227828/21/2509-60562-506551, čímž byla svědkovi tato skutečnost dle tvrzení žalobce sdělena, bylo nezákonným zásahem.
14. Podle § 60 odst. 1 daňového řádu o ústních podáních a jednáních při správě daní sepíše správce daně protokol.

15. Podle § 60 odst. 3 písm. e) daňového řádu musí protokol obsahovat zejména údaje umožňující určení osob, které se úkonu zúčastnily.
16. V daném kontextu je třeba předně upozornit, že § 60 odst. 3 daňového řádu přináší podrobný popis náležitostí protokolu. Z protokolu tak musí být mj. patrné kdo, kde a kdy daňové řízení prováděl, které osoby se jej zúčastnily, označení hlavního předmětu jednání, vyličení jeho průběhu, označení dokladů a jiných listin odevzdaných při jednání nebo podstatný obsah listin předložených k nahlédnutí, poskytnutá poučení, vyjádření poučených osob, jejich návrhy nebo výhrady směřující proti obsahu protokolu, vyjádření o těchto návrzích nebo výhradách apod. Z uvedeného je tedy zřejmé, že protokol o ústním jednání by měl přesně a podrobně vyličit obsah ústního jednání (srov. Lichnovský, O., Ondříšek, R., Nováková, P., Kostolanská, E., Rozehnal, T.: *Daňový řád. Komentář. 4. vydání*, C. H. Beck, Praha: 2021, k § 60). Ve vztahu k samotnému označení osob, které se úkonu zúčastnily, je pak nutné trvat na tom, aby tyto byly specifikovány dostatečně určitě, a to nejenom ve vztahu k identifikaci jednotlivých osob jako takových, ale též ve vztahu k jejich postavení při správě daní, tj. zda se jednalo o daňový subjekt, jeho zástupce, svědka, znalce, odborného konzultanta atp. (srov. Baxa, J., Dráb, O., Kaniová, L., Lavický, P., Schillerová, A., Šimek, K., a Žiškova, M.: *Daňový řád. Komentář*, Wolters Kluwer, Praha: 2011, k § 60).
17. V řešeném případě přitom byl v protokolu o výsledku svědka ze dne 3. 11. 2021, č. j. 2227828/21/2509-60562-506551, žalobce označen jménem a příjmením jako zplnomocněný zástupce daňového subjektu v dotčeném daňovém řízení, včetně informace, že se jedná o daňového poradce ev. č. 86, přičemž jeho totožnost byla ověřena občanským průkazem uvedeného čísla a dne vydání (k prokázání totožnosti viz § 23 odst. 1 daňového řádu). V návaznosti na shora uvedené skutečnosti je tudíž dle hodnocení soudu zřejmé, že žalovaný postupoval v souladu s daňovým řádem, jestliže žalobce takto v nadepsaném protokolu identifikoval (označil).
18. Jedná-li se pak v této souvislosti o žalobcem vágně uplatněné tvrzení stran sdělení jeho čísla občanského průkazu svědkovi (konkrétně však šlo o jeho uvedení v protokolu o výsledku svědka), soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2009, č. j. 1 As 98/2008-148, v němž byl vysloven právní názor, že za osobní údaj nelze obecně považovat ani jméno a příjmení osoby ve spojení s číslem jejího občanského průkazu, neboť zpravidla neslouží jako dostatečný identifikátor konkrétní osoby. Neexistuje totiž žádný veřejně dostupný registr čísel občanských průkazů, v němž by bylo možné zjistit identitu osoby podle čísla průkazu. Navíc v případě čísla občanského průkazu se jedná o (toliko evidenční) označení, které je v průběhu času proměnlivé. Fyzická osoba totiž neobdrží jedno číslo občanského průkazu na celý život, nýbrž při každé výměně tohoto průkazu získává průkaz s číslem novým. K tomu lze uvést, že pokud Nejvyšší správní soud učinil tento závěr ve věci týkající se poskytování informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, tedy seznatelně v souvislosti s jistým zveřejněním (poskytnutím) daných údajů, tím spíše lze daný názor uplatnit pro daňové řízení, které je řízením zásadně neveřejným, jak bude ostatně i níže vyloženo.
19. Pouze pro úplnost je zde třeba korigovat tvrzení žalovaného z vyjádření k podané žalobě, že § 60 odst. 3 písm. g) daňového řádu zavazuje správce daně uvést do protokolu označení dokladů předložených při jednání k nahlédnutí, neboť toto ustanovení míří na označení dokladů a jiných listin odevzdaných při jednání nebo podstatný obsah listin předložených k nahlédnutí ve smyslu podkladů sloužících pro samotné posouzení a vyhodnocení toho kterého případu (tj. podklady pro daňové řízení), čímž tedy nejsou myšleny doklady Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sloužící k samotnému ztotožnění osob. Naproti přílehlavému § 60 odst. 3 písm. e) daňového řádu tak písm. g) téhož ustanovení není pro aktuálně řešenou právní otázku relevantní.

20. Soudu pak za výše popsaného stavu není zcela zřejmé směřování či smysl značně neurčité argumentace žalobce týkající se jeho zkrácení na právu na ochranu osobních údajů ani ve světle toho, že jako zplnomocněný zástupce daňového subjektu a profesionál v oboru [daňový poradce ev. č. 86, když oproti neexistenci veřejné evidence čísel občanských průkazů veřejně dostupný seznam daňových poradců existuje – viz § 7 odst. 1 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daňovém poradenství“)] v dotčeném daňovém řízení zjevně osobně vystupoval, a svoji totožnost tak v rámci výsledku svědka osobám zúčastněným na daném úkonu (dobrovolně) vyjevil.
21. V kontextu veškerých shora uvedených skutečností soud také opětovně zdůrazňuje fakt, že ve smyslu § 9 odst. 1 daňového řádu je správa daní neveřejná, přičemž osoby zúčastněné na správě daní a úřední osoby jsou povinny za podmínek stanovených tímto nebo jiným zákonem zachovávat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti se správou daní dozvěděly. Povinnost zachovávat mlčenlivost o všem, co se daná osoba dozví při správě daní, je tak zakotvena mezi základními zásadami správy daní a dále konkretizována v rámci ustanovení týkajících se ochrany informací. Dle § 52 odst. 1 věta první daňového řádu dále platí, že úřední osoby a osoby zúčastněné na správě daní jsou vázány povinností mlčenlivosti o tom, co se při správě daní dozvěděly o poměrech jiných osob. Povinností mlčenlivosti jsou tak chráněny právě informace, které vypovídají o poměrech jednotlivých (zainteresovaných) osob (srov. Matyášová, L., Grossová, M. E.: *Daňový řád. Komentář. 2. aktual. a doplněné vydání.*, Nakladatelství Leges, Praha: 2015, k § 52). Nutno přitom upozornit, že povinnost mlčenlivosti zavazuje nejen úřední osoby, ale rovněž všechny osoby zúčastněné na správě daní, přičemž porušením povinnosti mlčenlivosti se dopustí dotyčná osoba přestupku, za který lze uložit pokutu do výše 500 000 Kč (viz § 246 odst. 1 a 2 daňového řádu). Ostatně, sám svědek jako osoba zúčastněná na předmětném výsledku byl ve smyslu shora nadepsané povinnosti v protokolu srozumitelně a jasně poučen.
22. Zdejší soud tak ve věci uzavírá, že v postupu žalovaného, který uvedl v protokolu o výsledku svědka ze dne 3. 11. 2021, č. j. 2227828/21/2509-60562-506551, jméno a příjmení žalobce jako zplnomocněného zástupce daňového subjektu v dotčeném daňovém řízení, včetně informace, že se jedná o daňového poradce ev. č. 86, přičemž jeho totožnost byla ověřena občanským průkazem uvedeného čísla a dne vydání, čímž tedy mělo být svědkovi neoprávněně sděleno žalobcovo číslo občanského průkazu, neshledal nezákonný zásah, a proto žalobu jako nedůvodnou výrokem I. rozsudku podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl. V posuzované věci totiž nebylo v intencích podané žaloby na ochranu před nezákonným zásahem vyhodnoceno, že by bylo žalovaným jednáním zasaženo do právní sféry žalobce ve smyslu porušení jeho práva na ochranu osobních údajů.
23. Za dané situace pak soud považoval jako zcela nadbytečné provádět žalobcem v žalobě navržený důkaz výsledkem svědků – úředních osob žalovaného Ing. D. S. a I. F., neboť průběh předmětného jednání, jakož i uvedení namítané informace týkající se osoby žalobce, jsou skutečnosti objektivně seznatelné již ze samotného protokolu o výsledku svědka ze dne 3. 11. 2021, jehož obsah nebyl mezi stranami jakkoliv sporný. Soud má tudíž za to, že pro posouzení věci plně postačovala zjištění učiněná právě ze spisové dokumentace, jak už bylo výše vyloženo.

24. Současně soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému, který ve věci úspěch měl, žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a nadto je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. března 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu